

บรรณานุกรม

กาญจนา แก้วเทพ.(2530).มรดกทางวัฒนธรรมศาสนา พลังสร้างสรรค์ในชุมชน.

กรุงเทพฯ : สมาคาทอเล็กแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.

การสัมมนาป่าชุมชนต้นน้ำภาคเหนือ.(2536).ป่าชุมชนต้นน้ำภาคเหนือ. รายงานสมัชชา.

29-30 เมษายน 2536 โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ จังหวัดเชียงใหม่ : สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

โครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ลุ่มน้ำโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน.

(2543). น้ำ : การจัดการทรัพยากรในลุ่มน้ำโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน.

เอกสารประกอบการสัมมนา วันที่ 26-27 ตุลาคม 2543 ณ โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ.

----- (2543). แนวคิดและทิศทาง การจัดการทรัพยากรในลุ่มน้ำโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน.เอกสารประกอบการสัมมนา วันที่ 26 – 27 ตุลาคม 2543 ณ โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ.

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. (2537). รายงานการวิจัยเรื่องวัฒนธรรมกับศักยภาพชุมชน.

กรุงเทพฯ :มูลนิธิหมู่บ้าน สถาบันพัฒนาชนบท.

ชัชวาล ทองดีเลิศ. (2542). สืบสานลำนนา สานต่อลมหายใจของแผ่นดิน. เชียงใหม่ :

มิ่งเมือง เนาวรัตน์การพิมพ์.

ชูเกียรติ ลิสุวรรณ์. (2535). ระบบการเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นชนบทภาคเหนือ. รายงาน

การวิจัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ตุลวัตร พานิชเจริญ. (2536). การกล่อมเกลาทงสังคมในด้านการจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์

มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นันทา เบญจศิริรัตน์. (2540). สืบสานลำนนา. โครงการหลักนิเวศลำนนา สถาบันวิจัย

สังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พรวิไล เลิศวิชา. ไขประตูดอยหมู่บ้านลำนนา (2538). องค์กรสังคมในระบบชลประทาน

เหมืองฝายและระดมทรัพยากร : เปรียบเทียบระหว่างชุมชนบนที่สูงและ

ชุมชนพื้นราบในภาคเหนือของประเทศไทย.วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

เชียงใหม่ ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 และ 2, เมษายน 2527 – ตุลาคม 2528.

พชนี วรกวิน.(2522). จิตวิทยาสังคม.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.

พัชรี อาภาบุญ. (2538). การปรับตัวขององค์กรเพื่อการจัดการชลประทานท้องถิ่นต่อ
กระบวนการแทรกแซงระบบสาธารณูปโภคของรัฐ ศึกษากรณี การจัดการ
เหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่ปิงตอนบน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการพัฒนารัฐบาล, เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ยศ สันติสมบัติ. (2537). หน้า 1360. กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คปไฟ สถาบันชุมชน
ท้องถิ่นพัฒนา.

----- (2542). ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการ
พัฒนาอย่างยั่งยืน. เชียงใหม่ : นพบุรีการพิมพ์.

วันเพ็ญ สุรฤกษ์.(2528). พัฒนาการประวัติความเป็นมาและการจัดการเกี่ยวกับระบบ
การชลประทานในภาคเหนือของประเทศไทย. เชียงใหม่ : ปรินซ์นิพนธ์สังคม
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิจิต นันทสุวรรณ สามารถ จันทรสุรีย์. (2536). การศึกษากับศิลปวัฒนธรรมและภูมิ
ปัญญาไทย : รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษา.
กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สุภชัย นิมมานเหมินทร์. (2532). การจัดการชลประทานแบบพื้นเมืองของล้านนาไท
(เหมือง ฝาย และ พนัง) : ปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือของสมาชิกกลุ่ม
ชลประทานราษฎรในการจัดการใช้น้ำในพื้นที่อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนารัฐบาล, กรุงเทพฯ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุชา จันทรโสม.(2524).จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.(2536). ความหลากหลายทางชีวภาพกับการพัฒนาที่ยั่งยืน.
กรุงเทพฯ สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

เสน่ห์ จามริก, ยศ สันติสมบัติ. (2536). ป่าชุมชนในประเทศไทย : แนวทางการพัฒนา
เล่ม 1-2. กรุงเทพฯ : สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

เสรี พงศ์พิศ. (2536). ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท เล่ม 1 : มุขนิมิตภูมิปัญญา.

เสาวภาคย์ สุระวงศ์. (2543). การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมและการจัดการ
เหมืองฝายของชุมชนในตำบลทรายขาวและตำบลธารทอง อำเภอพาน
จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการมนุษย์กับ
สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุภาวงศ์ จันทวานิช. (2540). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. สำนักพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรอนงค์ ธรรมกุล. (2539). การมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อุดม ลำอ่างค์กุล.(2535). จิตวิทยาสังคม. เชียงใหม่ : คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูเชียงใหม่.

อุไรวรรณ ดันกิมยง. (2533). สังคมวิทยาในงานชลประทาน เชียงใหม่ : โครงการจัดการ

ทรัพยากรและการพัฒนา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.